Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 29. októbra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zásada zákazu diskriminácie — Článok 18 ZFEÚ — Občianstvo Únie — Článok 20 ZFEÚ — Voľný pohyb osôb — Článok 63 ZFEÚ — Voľný pohyb kapitálu — Premávka na pozemných komunikáciách — Vodiči s bydliskom v dotknutom členskom štáte — Povinnosť okamžite pri policajnej kontrole predložiť dôkaz o používaní vozidla registrovaného v inom členskom štáte“

Vo veci C-583/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) z 11. decembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 18. decembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

Benjámin Dávid Nagy

proti

Vas Megyei Rendőr-főkapitányság,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu siedmej komory, sudcovia C. Lycourgos (spravodajca) a J.-C. Bonichot,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— maďarská vláda, v zastúpení: M. Tátrai a G. Koós, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: E. Montaguti a B. Béres, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: maďarčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 18 ZFEÚ a článku 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ.

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi B. D. Nagyom a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (Hlavné policajné riaditeľstvo Vašskej župy, ďalej len „hlavné riaditeľstvo“) týkajúceho sa správnej pokuty pre porušenie vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa používania motorového vozidla so zahraničným evidenčným číslom na maďarskom území osobou, ktorá tam má bydlisko.

Právny rámec

3 V Maďarsku § 20 ods. 1 písm. l) a ods. 4 zákona č. I z roku 1988 o cestnej premávke (A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, ďalej len „zákon o cestnej premávke“) stanovuje:

„1. Tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona, ako aj osobitnej právnej úpravy a aktov práva Spoločenstva týkajúcich sa vlastníctva alebo používania vozidiel so zahraničným evidenčným číslom na vnútroštátnom území osobami alebo subjektmi s bydliskom alebo sídlom na vnútroštátnom území, možno uložiť pokutu.

…

4. Tomu, kto poruší ustanovenie odseku 1 … písm. l) …, možno uložiť pokutu od 10 000 HUF do 800 000 HUF [maďarských forintov (HUF) (približne 32 až 2 500 eur)]. Osobitným predpisom sa určí maximálna výška príslušných pokút, ktorú možno uložiť….“

4 Podľa § 25/B tohto zákona:

„1. Na pozemných komunikáciách môžu jazdiť vozidlá…, ktorým orgán cestnej dopravy udelil maďarské administratívne povolenie a pridelil maďarské evidenčné číslo, v prípade, ak:

a) sa vlastník vozidla považuje na základe ustanovení tohto zákona za vlastníka v tuzemsku alebo

b) vodič vozidla má bydlisko na území Maďarska.

2. Odsek 1 písm. b) sa nepoužije v prípade, ak:

a) vlastník nie je fyzickou osobou a vykonáva svoju obvyklú činnosť v cudzom štáte, v ktorom má zaregistrovanú prevádzkareň (pobočku) […]

…

4. Odsek 1 písm. b) sa nepoužije v prípade, ak vodič vozidla:

a) nemá obvyklý pobyt na území Maďarska,

b) používa vozidlo na území Maďarska počas obdobia, ktoré nie je dlhšie ako 30 dní, v rámci obdobia šiestich mesiacov a vlastník udelil súhlas na používanie oprávnením udeleným v listine, v ktorej je uvedený okamih odovzdania vozidla a obdobie, na ktoré sa udeľuje oprávnenie na jeho používanie, alebo

c) dostal vozidlo používané na území Maďarska od vlastníka, ktorý je cudzím štátnym príslušníkom, aby ho používal na účely výkonu svojej obvyklej práce.

…

5. Vlastník alebo vodič vozidla musí preukázať počas kontroly splnenie požiadaviek stanovených v odsekoch 2 a 4 verejnou listinou alebo hodnovernou súkromnou listinou, ktorá je spísaná v maďarskom jazyku alebo je k nej pripojený úradný preklad do maďarčiny alebo obyčajný preklad do maďarčiny.“

5 § 12/A nariadenia vlády č. 156/2009, ktorým sa určuje výška pokút, ktoré možno uložiť za porušenie určitých ustanovení týkajúcich sa cestnej prepravy nákladu a osôb a cestnej premávky, a ktorým sa upravujú právomoci správnych orgánov v oblasti ukladania pokút (A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. Kormányrendelet), z 29. júla 2009, stanovuje:

„1. Vlastník v tuzemsku, ktorý nie je fyzickou osobou a poruší § 20 ods. 1 písm. l) [zákona o cestnej premávke], musí zaplatiť pokutu vo výške:

a) 400 000 HUF (približne 1 250 eur) v prípade osobných motorových vozidiel so zdvihovým objemom valcov do 2 000 cm^3;

b) 800 000 HUF (približne 2 500 eur) v prípade osobných motorových vozidiel so zdvihovým objemom valcov nad 2 000 cm^3 alebo

c) 200 000 HUF (približne 625 eur) v prípade ostatných vozidiel.

2. V prípade, ak fyzická osoba poruší § 20 ods. 1 písm. l) [zákona o cestnej premávke], musí zaplatiť pokutu vo výške jednej polovice súm uvedených v odseku 1.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

6 B. D. Nagy je maďarským štátnym príslušníkom, ktorý má trvalý pobyt v Maďarsku a k 16. máju 2013 nebol účastníkom nijakého pracovnoprávneho vzťahu podľa práva Únie ani nemal bydlisko v zahraničí.

7 Jeho nevlastný brat, ktorý je maďarským štátnym príslušníkom, má bydlisko v Rakúsku a je spoločníkom a štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti Alpen-Reisen Horváth OG (ďalej len „Alpen-Reisen“), so sídlom v Rakúsku.

8 Zmluvou z 3. decembra 2010 Alpen Reisen povolila B. D. Nagyovi používať až do odvolania konkrétne motorové vozidlo s rakúskym evidenčným číslom.

9 B. D. Nagy nepoužíval vozidlo sústavne, ale len príležitostne, keď ho jeho nevlastný brat požiadal, aby zariadil záležitosti súvisiace s činnosťami Alpen-Reisen. Náklady na údržbu vozidla hradila táto spoločnosť.

10 Dňa 16. mája 2013 viedol B. D. Nagy toto motorové vozidlo v Szombathely (Maďarsko), keď bol podrobený policajnej kontrole. Počas tejto kontroly uviedol, že vozidlo mu požičal jeho nevlastný brat, aby ho používal v Maďarsku, ale nebol schopný na mieste predložiť dohodu, na základe ktorej mal právo toto vozidlo používať. Policajti mu následne zadržali osvedčenie o evidencii vozidla a z auta odstránili tabuľky s evidenčným číslom.

11 Rozhodnutím z 30. mája 2013 Policajné riaditeľstvo v Szombathely (Szombathelyi Rendőrkapitányság) uložilo B. D. Nagyovi pokutu v správnom konaní vo výške 400 000 HUF (približne 1 250 eur) za porušenie pravidiel používania vozidiel so zahraničným evidenčným číslom na území Maďarska osobami s bydliskom v Maďarsku.

12 B. D. Nagy podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na hlavné riaditeľstvo. Tvrdil, že jeho nevlastný brat mu udelil oprávnenie na vedenie predmetného vozidla a že ustanovenia maďarských právnych predpisov, na základe ktorých bola pokuta uložená, sú v rozpore s právom Únie, najmä so zásadou voľného pohybu osôb. V tejto súvislosti poukázal na vec, v ktorej sa následne prijalo uznesenie Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), ktorú v tom čase prejednával Súdny dvor a tiež sa týkala maďarskej právnej úpravy.

13 Rozhodnutím z 15. júla 2013 hlavné riaditeľstvo potvrdilo rozhodnutie Policajného riaditeľstva v Szombathely. Hlavné riaditeľstvo okrem iného konštatovalo, že B. D. Nagy nebol schopný na mieste predložiť doklad, ktorý by preukazoval dovolené používanie vozidla na vnútroštátnom území.

14 B. D. Nagy podal proti tomuto rozhodnutiu hlavného riaditeľstva žalobu na Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd v Szombathely). Vo svojej žalobe tvrdil, že § 20 ods. 1 písm. l) a § 25/B ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke, na ktorých sa zakladá rozhodnutie hlavného riaditeľstva z 15. júla 2013, sú v rozpore s právom Únie. V tejto súvislosti predložil aj zmluvu z 3. decembra 2010 o oprávnení na používanie vozidla a potvrdil, že nikdy nevykonával zárobkovú činnosť.

15 Vnútroštátny súd prerušil konanie vo veci samej až do vyhlásenia uznesenia Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705). Súdny dvor v ňom rozhodol, že článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá stanovuje, že na pozemných komunikáciách tohto členského štátu sa v zásade môžu používať len vozidlá so správnym povolením a evidenčným číslom vydaným týmto členským štátom, a že obyvateľ tohto štátu, ktorý sa dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe skutočnosti, že používa vozidlo, ktoré mu poskytol jeho zamestnávateľ so sídlom v inom členskom štáte, musí byť schopný okamžite preukázať počas policajnej cestnej kontroly, že spĺňa podmienky pre túto výnimku stanovené dotknutou vnútroštátnou právnou úpravou, pretože inak mu hrozí bezprostredné uloženie pokuty bez možnosti upustenia od potrestania, ktorej výška sa rovná pokute ukladanej v prípade porušenia povinnosti registrácie vozidla.

16 Keďže pán Kovács mal postavenie pracovníka v zmysle práva Únie, Súdny dvor poskytol vnútroštátnemu súdu, ktorý sa naň v tejto veci obrátil, odpoveď s ohľadom na článok 45 ZFEÚ a nie na články 18 ZFEÚ a 20 ZFEÚ, ktoré boli takisto uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

17 Po opätovnom začatí konania vo veci samej pán Nagy predložil dodatočné skutočnosti, podľa ktorých na žiadosť svojho nevlastného brata pravidelne pomáhal ako člen rodiny pri plnení povinností týkajúcich sa činnosti Alpen-Reisen, ktoré si nevyhnutne vyžadovali prekročenie štátnej hranice medzi Maďarskom a Rakúskom, ale neboli finančne odmeňované. Podľa vnútroštátneho súdu pán Nagy vykonával tieto povinnosti v deň policajnej kontroly.

18 Za týchto okolností Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 18 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá ako všeobecné pravidlo stanovuje, že v tomto členskom štáte môžu na pozemných komunikáciách jazdiť spravidla len vozidlá, ktorým tento členský štát udelil administratívne povolenie a pridelil evidenčné číslo, a osoba s bydliskom v tomto členskom štáte, ktorá sa nepovažuje za pracovníka podľa práva Únie a ktorá sa dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe toho, že používa vozidlo, ktoré jej dal k dispozícii hospodársky subjekt so sídlom

v inom členskom štáte, musí byť schopná počas policajnej kontroly na mieste preukázať, že sú splnené požiadavky stanovené v uvedenej právnej úprave členského štátu, pod hrozbou okamžitého uloženia pokuty, od ktorej sa nemôže oslobodiť a ktorej výška sa rovná výške pokuty, ktorá sa ukladá v prípade nesplnenia povinnosti prihlásiť vozidlo do evidencie?

2. Má sa článok 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá ako všeobecné pravidlo stanovuje, že v tomto členskom štáte môžu na pozemných komunikáciách jazdiť spravidla len vozidlá, ktorým tento členský štát udelil administratívne povolenie a pridelil evidenčné číslo, a osoba s bydliskom v tomto členskom štáte, ktorá sa nepovažuje za pracovníka podľa práva Únie a ktorá sa dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe toho, že používa vozidlo, ktoré jej dal k dispozícii hospodársky subjekt so sídlom v inom členskom štáte, musí byť schopná počas policajnej kontroly na mieste preukázať, že sú splnené požiadavky stanovené v uvedenej právnej úprave členského štátu, pod hrozbou okamžitého uloženia pokuty, od ktorej sa nemôže oslobodiť a ktorej výška sa rovná výške pokuty, ktorá sa ukladá v prípade nesplnenia povinnosti prihlásiť vozidlo do evidencie?“

O prejudiciálnych otázkach

19 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či články 18 ZFEÚ a 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na pozemných komunikáciách tohto členského štátu sa môžu v podstate používať len vozidlá, ktoré majú administratívne povolenie a evidenčné číslo vydané týmto členským štátom a že pokiaľ sa osoba s bydliskom v tomto členskom štáte dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe skutočnosti, že používa vozidlo, ktoré jej poskytol prevádzkovateľ uvedeného vozidla so sídlom v inom členskom štáte, táto osoba musí byť schopná počas policajnej kontroly na mieste preukázať, že spĺňa požiadavky pre uplatnenie tejto výnimky stanovené v dotknutej právnej úprave, pretože inak jej hrozí okamžité uloženie pokuty bez možnosti upustenia od potrestania, pričom výška pokuty sa rovná výške, ktorá sa ukladá v prípade nesplnenia povinnosti prihlásiť vozidlo do evidencie.

20 Na úvod treba uviesť, že hoci z formálneho hľadiska vnútroštátny súd svoju otázku obmedzil iba na výklad článkov 18 ZFEÚ a 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ, táto skutočnosť nebráni Súdnemu dvoru podať vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie v prejednávanej veci, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol alebo neuviedol v znení uvedených otázok (pozri v tomto zmysle rozsudky ING. AUER, C-251/06, EU:C:2007:658, bod 38, ako aj van Putten a i., C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 23).

21 Položené otázky musia byť totiž posúdené s ohľadom na všetky ustanovenia Zmluvy a sekundárneho práva, ktoré môžu byť relevantné vzhľadom na daný problém (pozri v tomto zmysle rozsudky Mutsch, 137/84, EU:C:1985:335, bod 10, ako aj van Putten a i., C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 24).

22 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že pán Nagy používal ako maďarský rezident na maďarských pozemných komunikáciách vozidlo s evidenčným číslom iného členského štátu, ktoré mu bezplatne požičala rakúska spoločnosť Alpen-Reisen, v ktorej je jeho nevlastný brat spoločníkom a konateľom.

23 Ako pritom oprávnene tvrdí Európska komisia, Súdny dvor už rozhodol vo vzťahu k pôžičke dohodnutej medzi občanmi s bydliskom v rôznych členských štátoch, že cezhraničné bezodplatné zapožičanie motorového vozidla predstavuje pohyb kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok van Putten a i., C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, body 28 a 36).

24 Vzhľadom na to, že sa uplatňuje článok 63 ZFEÚ, ktorý stanovuje osobitné pravidlá zákazu diskriminácie, článok 18 ZFEÚ sa uplatňovať nebude (pozri v tomto zmysle rozsudok Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, EU:C:2011:65, bod 19).

25 Za týchto okolností treba položené otázky najskôr preskúmať na základe článku 63 ZFEÚ a potom prípadne na základe článku 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že takéto obmedzenia v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ predstavujú opatrenia uložené členským štátom, ktoré môžu odradiť jeho občanov od uzatvárania zmlúv o pôžičke v iných členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Belgicko, C-478/98, EU:C:2000:497, bod 18, ako aj van Putten a i., C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 40).

27 V bode 29 uznesenia Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), ktoré sa týka tej istej maďarskej právnej úpravy, ako je dotknutá v spore vo veci samej, Súdny dvor rozhodol, že takáto právna úprava je vo svojich dôsledkoch porovnateľná so stanovením povinnosti registrácie vozidla v Maďarsku.

28 Táto právna úprava totiž vyžaduje, aby vodič, ako je žalobca vo veci samej, mal pri sebe neprestajne doklady, ktoré preukazujú, že boli splnené podmienky pre výnimku povinnosti registrácie, pod hrozbou pokuty v rovnakej výške, ako možno uložiť v prípade porušenia povinnosti registrácie vozidla. Takáto sankcia je zjavne neprimeraná vo vzťahu k protiprávnemu konaniu dotknutému vo veci samej, ktoré je určite menej závažné než nesplnenie povinnosti registrácie vozidla (pozri v tomto zmysle uznesenie Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, body 25 a 28).

29 V tejto súvislosti treba uviesť, že postavenie maďarského rezidenta, ktorý na pozemných komunikáciách tohto členského štátu používa vozidlo, ktoré tam bolo zaregistrované a bolo mu poskytnuté bezodplatne, je objektívne porovnateľné s postavením tohto rezidenta, ktorý za tých istých podmienok používa vozidlo registrované v inom členskom štáte. V prípade bezodplatne požičaného vozidla registrovaného v Maďarsku pritom jeho používanie nie je podmienené povinnosťami stanovenými v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

30 Takže okrem prípadu, keď je vozidlo registrované v inom členskom štáte určené na trvalé používanie prevažne na maďarskom území alebo sa v skutočnosti takto používa – čo však musí preveriť vnútroštátny súd – predstavuje takáto vnútroštátna právna úprava, ako je dotknutá vo veci samej, obmedzenie voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok van Putten a i., C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 50).

31 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že takéto obmedzenie jednej zo základných slobôd zaručených Zmluvou FEÚ je prípustné, len ak sleduje legitímny cieľ zlučiteľný so Zmluvou a ak je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu. V takom prípade však ešte treba, aby uplatnenie takého opatrenia bolo vhodné na zabezpečenie uskutočnenia predmetného cieľa a nešlo nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie (pozri najmä uznesenie Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 31 a citovanú judikatúru).

32 Súdny dvor pritom už v bode 34 uznesenia Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705) rozhodol, že aj keby sa takáto právna úprava, ako je dotknutá vo veci samej, zdala byť vhodná na zabezpečenie uskutočnenia cieľa boja proti daňovým podvodom v oblasti dane z registrácie a dane z motorových vozidiel, treba ju považovať za prekračujúcu rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

33 Podobne ako v prípade skutočností, ktoré viedli k uzneseniu Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), totiž na základe žiadnej skutočnosti v spise, ktorý bol predložený Súdnemu dvoru, nemožno prijať záver, že za okolností, ako sú dotknuté vo veci samej, možno cieľ boja proti daňovým podvodom dosiahnuť len vtedy, ak sa doklady preukazujúce splnenie podmienok pre výnimku z povinnosti registrácie predložia v okamihu cestnej kontroly pod hrozbou uloženia pokuty, ktorej výška sa rovná výške pokuty ukladanej

v prípade nesplnenia povinnosti registrácie, a že tento cieľ už nemožno dosiahnuť, ak sa tieto doklady predložia, ako vo veci samej, krátko po tejto kontrole (uznesenie Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 35).

34 Pokiaľ ide o odôvodnenia súvisiace s účinnosťou cestných kontrol, ktoré uvádza maďarská vláda vo svojich písomných pripomienkach, treba pripomenúť, že právna úprava dotknutá vo veci samej ukladá pokutu v značnej výške, ktorej účelom je predovšetkým postihovať nedodržanie povinnosti registrácie. Takéto opatrenie však prekračuje medze toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa účinnosti cestných kontrol (pozri v tomto zmysle uznesenie Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 38).

35 V tejto súvislosti maďarská vláda tvrdí, že požiadavka primeranosti obmedzenia, ktorej nesplnenie Súdny dvor konštatoval vo veci, ktorá viedla k uzneseniu Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), je splnená za takých okolností, ako existujú v spore vo veci samej, keď ide o „občana Únie“ v zmysle článku 20 ZFEÚ, ktorý nie je pracovníkom v zmysle článku 45 ZFEÚ. Možnosti kontroly vykonávanej príslušnými vnútroštátnymi orgánmi sú obmedzené a riziko obchádzania vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej, konkrétne pokiaľ ide o podmienky výnimky z povinnosti registrácie stanovené v § 25/B zákona o cestnej premávke, sa zvyšuje v prípade občana Únie, ktorý nie je pracovníkom. Keby sa aj preukázal rozdiel v postavení medzi pracovníkmi a ostatnými občanmi Únie z hľadiska možností kontroly, nemohlo by sa ním v nijakom prípade odôvodniť uloženie takej pokuty, ako to stanovuje predmetná právna úprava, v mene cieľa účinnosti cestných kontrol.

36 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že právna úprava dotknutá vo veci samej nedodržiava zásadu voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ, a preto netreba odpovedať na otázky položené vo vzťahu k článku 20 ods. 2 písm. a) ZFEÚ.

37 Na základe uvedeného preto treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 63 ods. 1 ZFEÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v zásade stanovuje, že na pozemných komunikáciách dotknutého členského štátu sa môžu v podstate používať len vozidlá, ktoré majú administratívne povolenie a evidenčné číslo vydané týmto členským štátom, a pokiaľ sa osoba s bydliskom v tomto členskom štáte dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe skutočnosti, že používa vozidlo, ktoré jej poskytol prevádzkovateľ uvedeného vozidla so sídlom v inom členskom štáte, táto osoba musí byť schopná počas policajnej kontroly na mieste preukázať, že spĺňa požiadavky pre uplatnenie tejto výnimky stanovené v dotknutej právnej úprave, pretože inak jej hrozí okamžité uloženie pokuty bez možnosti upustenia od potrestania, pričom výška pokuty sa rovná výške, ktorá sa ukladá v prípade nesplnenia povinnosti prihlásiť vozidlo do evidencie.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 63 ods. 1 ZFEÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v zásade stanovuje, že na pozemných komunikáciách dotknutého členského štátu sa môžu v podstate používať len vozidlá, ktoré majú administratívne povolenie a evidenčné číslo vydané týmto členským štátom, a pokiaľ sa osoba s bydliskom v tomto členskom štáte dovoláva výnimky z tohto pravidla na základe skutočnosti, že používa vozidlo, ktoré jej poskytol prevádzkovateľ uvedeného vozidla so sídlom v inom členskom štáte, táto osoba musí byť schopná počas policajnej kontroly na mieste preukázať, že spĺňa požiadavky pre uplatnenie tejto výnimky stanovené v dotknutej právnej

úprave, pretože inak jej hrozí okamžité uloženie pokuty bez možnosti upustenia od potrestania, pričom výška pokuty sa rovná výške, ktorá sa ukladá v prípade nesplnenia povinnosti prihlásiť vozidlo do evidencie.

Podpisy